

Fábry Kornél
Esztergom-budapesti segédpüspök

AZ ÚRRAL VALÓ EGYSÉG IMÁJA

Jim Blount atya bevezetőjével

Szűz Mária Szepplőtelen Szívének
Szeretelángja Mozgalom

A Budapest-Máriaremetén megrendezett
Szeretetláng Fesztiválon
2023. augusztus 26-án elhangzott előadás
szerkesztett változata

A szöveget lejegyezte
BRENNER DOMINIK

*Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak,
akik támogatásukkal lehetővé tették
a kiadvány megjelenését!*

ISBN 978 963 89997 4 0

Kiadja a Szeretetláng Mozgalom
weblap: szeretetlang.hu
A kiadásért felel: Kindelmann Győző koordinátor
Készült a debreceni Alföldi Nyomdában
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

AJÁNLÁS

Van egy ima, amit bárhol járok a világon, mindig mindenkinek ajánlok. Ez nem más, mint a Szeretetláng Lelki Naplóból az *Úrral való egység imája*. A Szeretetláng lényege, hogy Jézus Krisztus minden emberben fel akarja gyújtani a lángot, a szeretet lángját. Ezért adta nekünk ezt az imát, amelyről azt mondta hat évtizeddel ezelőtt Budapesten, Kindelmann Erzsébet asszonynak, hogy ez a néhány kérés kifejezi a lényegét mindannak, amire Ő, a Megváltó vágyik:

Imádott Jézusom!

Lábunk együtt járjon! Kezünk együtt gyűjtsön!

Szívünk együtt dobbanjon! Bensőnk együtt érezzen!

Elmének gondolata egy legyen!

Fülünk együtt figyeljen a csöndességre!

Szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon!

Ajkunk együtt könyörögjön az Örök Atyához irgalomért!

Ámen.

Vajon észrevesszük ebből, hogy Isten jobban vágyik ránk, mint mi Őrá? Igen, ez az egyik legmegdöbbentőbb dolog az emberiség történetében: Isten jobban akar minket, mint mi Őt! Ezt a vágyakozását Kalkuttai Teréz Anyának is kifejezte: „Szomjazom a lelkekre, az emberi lelkekre!” Vagyis az Úr fiakat és lányokat szeretne, ráadásul olyan

sokat, amennyi csak lehetséges. Azt mondhatnám, mi most olyanok vagyunk, mint egy nagy család otthon tanuló gyermekei, akik tizenöten vannak, de Jézus azt kívánja, hogy tizenötmillió, sőt tizenötmilliárd gyermeke legyen! Szomjazik ránk és várja, hogy fellobbanjon az isteni szeretet tüze a földön, s mivel mi már ismerjük Urunk lelkei iránti éhségét, segítségére lehetünk ebben az Egységima által. Ahogyan mondta, ez megragadja és rabul ejti az Ő Szent Szívét: egy akar velünk lenni, együtt akar velünk járni, azt akarja, hogy az Ő gondolatai egyek legyenek a miénkkel.

Ha elmondjuk ezt az imát, Isten ereje rögtön leszáll ránk, és a Szeretetláng által, mely maga Jézus Krisztus, megvakítja a gonoszt. Szűz Mária, a mi Édesanyánk ígérte ezt. Azt is mondta, hogy ettől az ördög teljesen összezavarodik és cselekvésképtelenné válik. Nem tehet ellene semmit. Ez Isten kegyelme által lehetséges, mely teret ad a Szeretetláng működésének. Egyszóval ez az ima felbecsülhetetlen értékű fegyver!

Engedjétek meg, hogy megosszak veletek egy történetet. Az Egyesült Államok egyik városában nemrég kiosztottam a barátaim között az Egységima nyomtatott lapjait. Néhányan közülük másnap elmentek a helyi abortusz-klinika elé, hogyha majd jön egy fiatalasszony vagy egy pár, megpróbáljanak velük beszélni. Nemsokára érkezett is egy szép pár. Megpróbálták lebeszélni őket az abortuszról, de hiába, azok bementek az épületbe. A barátaim majdnem sírtak. Ám akkor valaki azt mondta közülük: „Álljunk csak meg egy pillanatra! Jim atya tegnap egy új

imát adott nekünk, az *Úrral való egység imáját* Budapestről. Imádkozzuk el ezt most, azonnal!” Így is tettek, és mivel ti is ismeritek, tudjátok, hogy ez csupán egyetlen percbe telhetett. Éppen csak a végére értek, amikor a fiatal pár kijött a klinikáról, megálltak a barátaim előtt, és azt mondták: „Meggondoltuk magunkat, és szeretnénk ezt megköszönni nektek!”

A világon minden katolikusnak és protestánsnak naponta el kellene mondania az Egységimát, mert ha ezt megtesszük, a föld színén mindenhol megvakul a sátán, vagyis mintegy megkötözzük őt. A gonosz nem fog győzni, és ez a győzelem Magyarországról indul ki! Tudjátok, milyen áldottak vagytok? Bárcsak én is magyar lennék!

Mondd el ezt az imát naponta legalább egyszer önmagadért és a családotodért, aztán mondd el másodszor a hazádért és a világotért! Harmadszor pedig légy tekintettel a tizenéves fiataljainkra! Haldokolnak! Haldokolnak! Teljes mértékben elárultuk őket sok-sok országban, az iskoláinkban, néhol még egyházi környezetben is. Meg kell mentenünk a fiatalokat, ezért mondd el harmadszor is ezt az imát, és véd meg általa a mi szeretett fiataljainkat! Ez egy csodás égi ajándék, és általa valami nagyszerű dolog közeleg!

Az Egységimának két olyan jellemzője van, amelyben hasonlít a Szűzanyához. Az egyik, hogy kimondhatatlanul gyönyörű: olyan, mint egy költemény. Ugyanakkor olyan erőteljes, mint az atombomba. A Szent Szűz, a ti Édesanyátok, Magyarország Királynője kimondhatatlanul gyönyörű; Isten remekműve. Ám ez ne tévesszen meg senkit,

mert a Szűzanya egyúttal olyan erős, mint az atombomba, ha a sátán ellen kell küzdeni. Jézus arra kér minket, hogy a Szeretetláng által kapcsolódjunk be, vegyünk részt Édesanyja nagy és győzedelmes művében, amely nem más, mint a kígyó fejének szétzúzása, aki majd levettetik a föld színéről, ahogyan a Teremtés Könyvében, Isten első próféciájában olvashatjuk: az asszony sarka széttiporja a kígyó fejét.

Itt az idő, hogy ez a prófécia beteljesedjen! Nincs mitől félnünk, hamarosan valami nagyon jó fog történni, de Istennek szüksége van rád és rám, hogy válaszoljunk a kihívásokra – és így saját szemünkkel láthatjuk majd az Ő győzelmét!

Jim Blount atya

*(Elhangzott 2023. június 3-án,
a Budai Várban tartott
rózsafüzér körmenet előtt)*

AZ ÚRRAL VALÓ EGYSÉG IMÁJA

SZELLEMI HARCBAN ÁLLUNK!

Arra kaptam felkérést, hogy Magyarország prófétai szerepéről, a világ mostani helyzetéről, és ezzel összefüggésben az *Úrral való egység imájáról* beszéljek. Be kell vallanom, nem vagyok könnyű helyzetben. Eszembe jut erről az a vicc, amikor a feleség hazaérve, azt mondja a férjének:

- Van egy jó hírem és egy rossz. Melyikkel kezdjem?
- Kezdd a jóval!
- Működött a légszák...

Ezek után el tudjuk képzelni, mi lehetett a rossz hír..

A helyzet az, hogy nekem is van rossz, de ugyanakkor jó hírem is. Éppen ezért rögtön az elején bátorítani szeretnék benneteket: a rosszat leginkább úgy lehet megelőzni, ha számítunk rá!

Napjainkban a tudomány már ott tart, hogyha a meteorológusok jégeső közeledtét jelzik, vannak eszközeink, amelyekkel szét lehet oszlatni a viharfelhőket. Nemrég hallhattuk a híradásokban, hogy Hawaii szigetén nagy tűzvész pusztított. Sokan meghaltak, ám a legtöbben életben maradtak volna, ha működnek a riasztóberendések.

Régen Magyarországon a templom harangja jelezte, ha valamilyen veszély közeledett. Ha például valahol tüzet

észleltek, félreverték a harangot, és ebből mindenki tudta, hogy baj van, figyelni kell valamire.

Hasonlót próbálok tenni én is. Mondok majd néhány dolgot, ami talán ijesztően hangzik, de a vége mindenképpen pozitív lesz, mert leginkább reményt szeretnék bennetek ébreszteni, hiszen mindannyiunknak az ima harcosaivá, a remény embereivé kell válnunk!

Mindenekelőtt tudatosítani szeretném bennetek, hogy szellemi harcban állunk.

Ez az emberiség kezdetétől így van.

A sátán már az első emberpárt is megkísértette, és ettől kezdve folyik a harc Isten bizalmáért, illetve az Isten bizalmából való elszakításért. A sátánnak az a legfőbb célja, hogy mindent szétszórjon, hiszen a neve: „*diabolosz*” szétdobálót, sőt vádlót jelent. Azt akarja, hogy mi minél távolabb kerüljünk Istentől.

Ezért amit most tapasztalunk a világban: a háború, a gazdasági nehézségek és minden rossz, egy szellemi harc megnyilvánulása az emberek között. Ám Pál apostol nagyon szépen megfogalmazza, hogy nekünk nem a test és a vér ellen kell küzdenünk (vö. *Ef 6,12*) – vagyis nem a testvér ellen!

Nem kell semelyik oldalra állnunk, hogy eldöntsük, kinek van igaza és kinek nincs, mert mi szellemi hatalmasságok és fejedelemségek, vagyis a gonosz erői ellen küzdünk! Jézus pedig azt már legyőzte a kereszten, és mi, akik krisztusiak, keresztények vagyunk, valamint az Egyház, mint Krisztus titokzatos teste, ezt a küldetést folytatjuk: küzdünk a gonosz ellen a lelkek megmentéséért.

Ebben a szellemi harcban a sátán figyelemreméltó fegyvere, hogy megpróbálja elhíttetni: ő nem is létezik.

Bűn sincsen!

Hibák ugyan vannak, de ő maga nincs, sőt igyekszik nevetségessé tenni azt, aki kimondja, hogy létezik. Pedig tudjuk, hogy van, mert tapasztaljuk a nyomait, a tevékenységét a világban. Jézus nem véletlenül tanította a Miatyánkban, hogy szabadíts meg a gonosztól! Ő maga is sokszor űzött ördögöt, tehát tudjuk, hogy létezik az Isten ellen lázadó, bukott angyalok serege, akiknek az a céljuk, hogy minél távolabb vigyenek minket Istentől, igyekeznek összeugrasztani bennünket. Ezt figyelembe kell vennünk!

Amikor például nagyon haragszom valakire, jó, ha Jézushoz hasonlóan különbséget teszek a bűnös és a bűn között. Merthogy Jézus a bűnöst szerette, a bűnt elítélte.

És mivel szellemi harcban állunk, amikor valaki elkövetett ellenem valami rosszat, rögtön jusson eszembe, hogy van valaki az illető mögött, aki nem más, mint a felbujtó.

Mivel én már éltem a kommunista rendszer idején, emlékszem, hogy a rendszerváltás után elővették az ügynököket, akik jelentettek, besúgtak stb. Engem nagyon bosszantott, hogy miért őket számoltatják el, miért nem azokat, akik beszervezték őket, vagyis a tartótiszteket?

Amikor tehát haragszunk valakire, nyilván van, hogy jogos a haragunk, de vigyázzunk, ne legyen ebből bűn, mert mindig azt kell néznünk, ki van az illető mögött, ki a felbujtó? Minél súlyosabb dolgot követett el valaki ellenünk, annál inkább imádkoznunk kell érte, mert úgy tűnik, hogy a sátánnak annál nagyobb hatalma van fölötte.

Ha így gondolkodunk, a szívünkkel meglátjuk, hogy a másik embert ugyanúgy kell szeretnünk, ahogyan Isten szereti őt.

Hasonlóképpen kell tennünk a mostani, komplikált világhelyzetben. Krisztus jelenlétébe kell helyezkednünk az ima által, hogy meglássuk, hol, milyen érdekek húzódnak, kinek mi a célja, mit akar elérni, és akkor világossá válik számunkra a szellemi harc létezése és logikája: a sátán küzdelme Isten és a lelkek ellen. Úgyhogy az a kérés, hogy mindazt, amit mondok, így fogadjátok.

Egy picit úgy érzem magam, mint Jónás, annyi különbséggel, hogy én önként jöttem ide, míg őt a cethal köpte ki Ninivénél. Jónás nem akart odamenni, nem szerette a niniveieket, nem igazán akarta, hogy megtérjenek, de végül azt mondta: üsse kavics, elmegyek hozzátok, elmondom nektek, hogy még 40 nap és Ninive elpusztul, tartsatok tehát bűnbánatot. Ha így tesztek, megússzátok a katasztrófát...

És mit csinált ezután? Fölment a várostól keletre, leült egy repkénybokor aljába, majd várta, hogy a kénköves eső szépen elpusztítsa Ninivét, és ő ezt három dimenzióban végignézze. Ám nem ez történt. Ninive hallgatott Jónás próféta szavára és megtért. És mi következett ebből? Elmúlt a baj, nem érte katasztrófa a niniveieket.

Utólag persze mondhatja valaki, hogy amúgy sem történt volna semmi. Jónás csak ijesztgette a népet. Igen, lehet így is értelmezni a történeteket. Lehet ijesztgetni, lehet farkast kiáltani, de néha nem árt, ha valóban felhívjuk a figyelmet egy-egy veszélyre. A szülő is figyel-

mezteti a gyerekét, hogy ne nyúlkaljon a konnektorba a nagymama kötőtűjével, mert megrázó élményben lesz része. És ezt nem azért mondja, mert játékrontó akar lenni, hanem mert meg akarja védeni gyermekét a bajtól. És hányszor figyelmeztetjük őket más veszélyre is: „Ne simogassuk a forró kályhát!”

Hány helyre ki van írva, hogy magasfeszültség, életveszély? Figyelmeztetnek bennünket a harapós kutyára. Ha ezek után bejössz a kapun, lelked rajta – én szoltam, hogy a kutya harap.

Tehát most egyfajta figyelemfelhívást igyekszem adni a lehetséges jövőről. Nem is a saját gondolataimat szeretném megosztani veletek, hanem korunk négy prófétáját idézem, és utána a megoldást is próbálom vázolni.

Mi, magyarok már ezer éve a kereszténység útján járunk, nagyon sok esetben védtük a keresztény értékeket. Gondolok itt a 150 éves török uralomra, amikor sikerült megállítanunk a törökök előrenyomulását, hogy a kereszténységet ne irtsák tovább.

Más esetben is a szabadságért küzdő nép voltunk. Szentjeink vannak, olyanok, akik velünk együtt harcoltak. Gondolok például Kapisztrán Szent Jánosra, gondolok a mi a hős királyainkra, akik nem féltek attól, hogy bevezessék az isteni törvényt, hogy egy élhető országban éljünk. És milyen sok mártírunk volt, akik az igazságért adták az életüket: Meszlényi Zoltán és a többiek, akik valóban Krisztusért, a hitükért haltak meg. Nem féltek, bátor emberek voltak.

PRÓFÉCIÁK A MAGYARSÁG KÜLDETÉSÉRŐL

Most, amikor szeretnék megosztani veletek néhány próféciát, reátok bízom azok megítélését. Lehet, hogy valaki azt mondja majd: ez szép, de engem nem érdekel. Lesz, aki azt gondolja: ez nem lehet igaz. Remélem azonban, olyanok is akadnak, akik azt mondják: ezt érdemes megfontolni. Rátok bízom a döntést. Amikor Pál apostol az Aeropagoson beszélt a feltámadt Krisztusról, voltak, akik kinevették, volt, aki azt mondta, máskor is meghallgattunk, végül voltak, akik azonnal csatlakoztak a keresztény hithez. Tehát ki-ki döntse el, hiszi, vagy nem mindezt, és aszerint cselekedjen.

A négy személy közül az első, akit idézni szeretnék Magyarországgal kapcsolatban, Elke Mölle, az augsburgi Imádság Háza vezetőségi elnöke; a második Anthony Parankimalil atya, Szent Vincés rendi szerzetes Indiából. A harmadik személyt, Jim Blount atyát nem nagyon kell bemutatnom, hiszen 2022-ben több előadást tartott hazánkban és sokan hallottátok őt. Végül Mijo Baradát, a laikus, négygyermekes horvát családapát idézem, akit számos lelkigyakorlatról ismerhettek.

Az első próféciát a magyarokról Elke Mölle kapta 2014 szeptemberében: *„Ti harcosok nemzete vagytok, úgy, ahogyan Dávid hősei. A közbenjárás a ti legerősebb fegyveretek és hivatásotok. Az Úr útját fogjátok készíteni, hogy vissza tudja nyerni Európát Isten országa számára. A közbenjárásokkal hozzá fogtok járulni, hogy a spirituális légtér ellenőrzés alá kerüljön, és így az Úr csapatai*

bevehessék Európát. Isten királyságában a spirituális vezetők, az igehirdetők és a tanítók ismét tisztán fognak látni a Szentlélekben. Többé már nem fogja őket félrevezetni semmi, mert egyedül a Királyra figyelnek majd a ti imáitok hatására. Az Úr egyfajta lelki megtisztulást ígér. Látlak titeket lélekben. Sok nehézfegyverrel vagytok felszerelve, veszélyesek vagytok az ellenségre. Bátrak vagytok, merészek, és soha nem adjátok fel. Nem fogtok meghátrálni, le fogjátok hozni Isten országát a földre, megjelenítitek Isten országát. Harcos menyasszonyok lesztek, aki egészen bele van szerelmesedve a Királyba, aki felétek nyújtja jogarát, mint királynőnek. Pontosan úgy, ahogyan az Ószövetség idején Eszter királynőnek jogart nyújtott a király. Az Úr megadja, amiért imádkoztok, mert megérintettétek a szívét. Magyarország, te az Úr kedvese vagy, szemed egyetlen pillantásával elraboltad a szívét! Szép vagy Magyarország, drága vagy, és nagyon szeret téged az Úr!”

Nagyon bátorítóak ezek a szavak...

Anthony Parankimalil atya, Szent Vincés rendi szerzetes éppen a szívünknek nagyon fájó trianoni döntés évfordulója idején járt Magyarországon. Ez a diktátum igazságtalan volt és tudjuk, mennyit szenvedett tőle a népünk. Anthony atya azonban nagyon érdekes dolgot mondott: „*Trianonnak helye van Isten tervében!*”

És most szeretnék egy szinttel magasabbra lépni, hiszen szellemi harcról beszélünk. Anthony atya azt mondja, ne szomorkodjunk Trianon miatt, mert ez Isten titokzatos tervének része volt azért, hogy a körülöttünk élő népek

megmeneküljenek. Azt mondja, hogy a nagyobb leszakított részek öt országhoz kerültek, és ez olyan, mint Krisztus öt szent sebe. Ezért ki-ki aszerint, hogy melyik országba került, imádkozzon a népért, amelyik ott él.

Imént azt hallottuk Möllétől, hogy mi, magyarok imádkozunk, közbenjárunk másokért, és hogyha erről az oldalról közelítjük meg Trianont, akkor ez egy misszió. Hiszen az ősegyházat is üldözték; ha nem így történt volna, a kereszténység megmaradt volna lelkes krisztushívők kis csoportjának Jeruzsálemben, aztán lassan kihaltak volna. Mivel azonban üldözték az egyházat, a keresztények hirdették Krisztus örömhírét mindenütt, ahova elmenekültek. Így terjedhetett el nagyon gyorsan a kereszténység. Éppen így mi is, ha elkezdünk imádkozni a körülöttünk levő népekért, az egységért, akkor valami csodát fogunk megtapasztalni.

Erdő Péter bíboros atya 2023. augusztus 20-án azt mondta: *„Van egy álmom, hogy Európa népei békében, szeretetben élnek együtt.”*

Ennek az az első lépése, hogy elkezdjünk imádkozni egymásért. Erre intett bennünket Anthony atya is. Isten a lelkek javát nézi. Anthony atya azt mondta, hogy Magyarország „csak” földi területeket veszített (és, *teszem hozzá, hogy ez sok lelki sebet, szétszakított családokat, kisebbségi sorsot hozott magával, ami miatt jogosan érzünk fájdalmat*), de a mi hazánk a mennyben van – mondja Anthony atya. Minél többet imádkozunk másokért, annál áldottabbak leszünk mi magunk, és így menekül meg az egész magyarság is. Mondja mindezt

Anthony atya, Indiából. És kapott egy igét is Izajás próféta könyvéből, az 54. fejezet 2-3. versét: *„Szélesítsd ki sátrad helyét és hajlékaid kárpitjait, feszítsd ki, ne kíméld! Hosszabbítsd meg kötelékeidet és cövekeidet erősítsd meg, mert jobbra és balra ki fogsz terjeszkedni, utódod nemzeteket örököl, melyek elhagyott városokat népesítenek be.”* Nyilván nem fizikai terjedésről van szó, hanem pontosan arról a közbenjáró imáról, ami lelkeket ment meg!

Magyarországról indul ki a Szeretetlángnak is köszönhetően egy megújulás. Imádkozzuk vissza Európát Istenhez, Krisztushoz, hogy békében, Isten országában tudjunk itt élni!

A harmadik személy Jim Blount atya, aki többször is itt volt közöttünk. Ő nagyon izgalmas képeket kapott Magyarországról és a napjainkban tapasztalható helyzetről. Tudjuk, hogy ő ördögűző, és elég bizalmas kapcsolatban van az égiekkel. Nem szeretnék mindent elmondani, de tudjuk róla, hogy amikor például bement a Mátyás-templomba és fölnézett a magasba, azt mondta: *„Legalább száz angyal van itt. Mind mosolyog.”* Ám nemcsak ezt látta. Látta a kommunizmus démonát Magyarország alatt, mint egy nagy rejtőző kígyót, aki arra készül, hogy vissza vegye a hatalmat. De Isten ezt nem akarja, ezért arra figyelmeztet: imádkozzunk, hogy ez ne történhessen meg! Újmarxista irányok terjednek mindenfelé, és a kommunizmus kígyója ismét elő akar jönni, ám Isten országa nem kommunizmus!

Jim atya azt is látta, hogy Magyarország veszélyben lehet, mert az a háború, ami a szomszédunkban zajlik, úgy

tűnik, sokak érdekét szolgálja. A folyamatos fegyverkezés valójában pénzszerzés, és ezért vannak olyan körök, akik ezt a háborút fenn akarják tartani, sőt, ha lehet kiszélesíteni.

Ebből a háborúból viszont ki lehet maradni – mondja Jim atya. Azt a próféciát kapta, hogy Magyarország, a magyar nép kivétel lehet.

Nyilván, Isten mindenkit meg akar menteni, de amíg olyan döntések születnek, amelyek elősegítik a háborút, nagyon nehéz békét teremteni. Nagyon nehéz igazságot tenni. Mi tudjuk, hogy a gonosz ellen folyik a küzdelem! Nem egyes népcsoportok, hanem a szellemi hatalmasságok a küzdelem okozói. Nekünk tehát senkire sem szabad haragudnunk! Az egység lelkét kell vinnünk mindenhová! Imádkoznunk kell mindenkiért!

Jim atya azt kéri, hogy nagyon imádkozzunk a nemhívőkért, az ateistákért, és azokért is, akik egészen mást vallanak, mint mi, keresztények, hogy térjenek meg, találkozzanak Isten végtelen szeretetével, mert ha megtapasztalják ezt a szeretetet, már nem azt akarják, amit most.

Ha valaki találkozik Isten szeretetével, megváltozik az élete. Ezért nekünk őszinte szívvel imádkoznunk kell azokért is, akik a háborút akarják; azokért, akik gazdasági hatalmat akarna; azokért, akiknek javára válik a növekvő infláció, és mindezek miatt emberek százezrei halnak meg.

Nekünk imádkoznunk kell értük!

Jézus egyetlen parancsba sűrítette ezt: „*Imádkozzatok ellenségeitekért!*” Mi, keresztények senkinek sem lehe-

tünk ellenségei, de ez nem zárja ki, hogy nekünk ne lennének ellenségeink. Jézusnak is voltak. S mindazok, akik nem Isten országát építik, ellenünk vannak, vagyis az ellenségeink. Ám ettől nem kell megijedni. Nekünk annál inkább kell értük imádkozni!

Ma reggel kaptam egy számomra ismeretlen embertől egy nagyon csúnya messenger-üzenetet. Nem ismer, mégis ítélkezett – úgyhogy kénytelen voltam érte is imádkozni. Merthogy Jézus ezt kéri: *„Imádkozzatok ellenségeitekért!”* Neki is találkoznia kell Isten szeretetével, és akkor egészen másképp fogja látni a világot.

A következő személy, akit szeretnék megemlíteni, Mijo Barada, négygyermekes horvát családapa, aki megerősítette azt a veszélyt, hogy Magyarország belesodródhat a harcokba. Három évvel a háború kitörése előtt Mijo lelki gyakorlatot tartott Ukrajnában, és azt mondta, látja a háború szellemét Ukrajna, Oroszország és Európa fölött. Ő előre megmondta a Notre-Dame leégését is. Sok próféciája beteljesedett. Ismétlem: előre látta, hogy Európa fölött ott van a háború szelleme. Sokkal nagyobb a baj, mint gondolnánk. Nagyon kell imádkoznunk, hogy ez ne történhessen meg.

Nemrég olvastam egy cikket az Izraelben létrehozott, vaskupolának nevezett légvédelmi rendszerről, ami minden rakétatámadást kivéd. Nekünk van egy ilyen kegyelmi „vaskupolánk”, amit rózsafüzérnek, engesztelésnek, szent-ségimádásnak, szentmisének, szentségeknek, közbenjárásnak hívunk. Ha mindezt használjuk, akkor a mi pajzsunk épségben marad.

Nagyon szeretek teniszezni. Tudjuk, ez inkább nyári sport, s olyankor nincs is gond, a meleget leszámítva. Télen azonban sátrakat húznak a tenispálya fölé, ami sok esetben nem fix épület, ezért úgy marad fön, hogy folyamatos légbefújással odabent túlnyomást hoznak létre a kinti légnyomáshoz képest. Ha a levegőbefújás leállna, a sátor összeomlana. A közbenjáró imánk hasonlít ehhez: olyan, mintha sok tüdővel fújnánk a sátrat, és ez fenntartja a ponyvát. Védelmet biztosít, és ezért mindenki imája nagyon fontos, mert a te részedet te fújod fel. Ami a te imád, azt rajtad kívül senki más nem fogja elmondani.

És ezért fontos, hogy mindannyiunk – idősek, fiatalok, gyerekek, férfiak, nők, betegek, egészségesek – imája számít. Ez tartja fenn a ponyvát. Ez tartja fenn a védőburkot, a kegyelem védőburkát.

Ha nincsen elég imádkozó, akkor Magyarország könnyen belesodródik a mostani háborúba, ami eszkalálódni látszik. Bízunk benne, hogy ez nem fog megtörténni, de ehhez te is és én is kellünk. Szükséges a mi imádságunk, mert ahogyan mondtam, szellemi hatalmasságok ellen küzdünk.

EGY KIS ORSZÁG NAGY EREJE: AZ EGYSÉGIMA

Isten a kicsiket szereti, és talán Magyarországot is pont ezért fogja kiválasztani. Lehet, hogyha hazánk Nagy-Magyarország lenne, akkor nem minket választana ki, de így kicsiként igen, mert a kicsiken keresztül tudja véghez vinni a tervét.

Gondoljunk Dávidra! A legkisebb fiú egy parittyával legyőzi Góliátot! Pedig voltak ott jól megtermett katonák is.

Gondoljunk Kis Szent Terézre vagy Vianney Szent Jánosra. Isten mindig azokat választja ki, akik a világ szemében balgák, hogy rajtuk keresztül győzedelmeskedjen.

Magyarország, ez a kicsiny ország képes arra, hogy imádkozzék egész Európáért, a világért! Úgy gondolom, hálát adhatunk a Jóistennek azért, hogy Magyarországon van az a család, amelyik a legtöbb szentet adta a világegységnek, ez pedig az Árpád-ház. Nincsen még egy olyan család, ahol annyi szent született volna, mint az Árpád-házban. Ezért a mi elődeink példája arra kötelez bennünket, hogy mi is tartsunk ki. Nyilván más kihívásokkal kell megküzdenünk manapság, mint nekik, de ahogyan ők az életszentség útját járták, mi is erre kaptunk meghívást.

Az imáinkra Isten képes megkegyelmezni. Nekünk, népünknek, másoknak is, csak az a fontos, hogy imádkozunk. És máris mondom a jó hírt: a háború és a pusztulás az ima ereje által elkerülhető!

Úgy tűnik, Isten egyfajta égi stratégiája, hogy éppen ebben a korban vált széles körben ismertté az *Úrral való egység imája*, melyet a hatvanas években Erzsébet asszony kapott. Valamilyen okból hat évtized kellett hozzá, hogy „beérjen”, és számos tapasztalat azt bizonyítja, hogy a szellemi világban ez egy igen komoly fegyver.

Jim Blount atya néhány hónappal ezelőtt beszélt el a következő esetet. Megkereste őt egy hölgy, aki 25 éve megszállott volt. A Szentírásból tudjuk, s az Egyház ta-

pasztalata is megerősíti, hogy a sátán képes megszállni embereket. Az említett nőn 27 exorcizmust végeztek, ráadásul négyet a Vatikánban, de nem nyert szabadulást. Ekkor hallott Jim atyáról. Fölhívta őt telefonon, és miután elmondta, mivel kell megküzdenie, Jim atya azt mondta:

– Tudom, hogy mit kell tennie. Imádkozza el velem soronként a következő imát!

Az atya elkezdte mondani az Egység imáját, ám a telefon túlsó feléről csak csúf kígyósziszegés hallatszott. A hölgy képtelen volt megismételni az ima szavait. Ám amikor Jim atya elmondta, mégis nagy megkönnyebbülést érzett, és másodszor már vele tudta mondani. És képzeljétek, attól a pillanattól teljesen megszabadult a gonosz befolyásától!

Úgyhogy mindenkit bátorítok, éljünk ezzel az imával, az Úrral való egység imájával! Kísértések idején különösen is, mert ahogyan a Szeretetláng Lelki Naplóban olvassuk, ez az ima megvakítja a sátánt, azaz mozgásképtelenné teszi, nem tud cselekedni. Ezért, ha valamire készülsz, és azt érzed, hogy esetleg nem Istennek tetsző az a dolog, mondd el ezt az imát, és akkor rögtön megvilágosodsz: „Ja, ez nem Istentől jött!” Higgyünk ebben bátran, és imádkozzuk, hiszen rajta van Erdő Péter bíboros atya *nihil obstat*ja is. Ez az ima olyan erőteljes, hogy valóban megvakítja a sátánt, és mozgásképtelenné, cselekvésképtelenné teszi.

Legyen az a stratégiánk, hogy minél több magyar mondja az Úrral való egység imáját. Ez a stratégia nem új. Emlékezzünk, Mindszenty bíboros azt mondta, hogy ha

van egymillió magyar, aki imádkozik népünkért, akkor nem félti Magyarországot. Ha most találunk egymillió magyart, aki imádkozza az Egységimát, akkor én sem féltetem Magyarországot. Magyarország a legbékésebb, legbiztonságosabb és legörömtelibb hely lesz!

Azért, hogy minél több emberhez eljusson, Jim atya hathatós közbenjárására és anyagi támogatásával nyomtattunk másfél millió példányt az Egységima kártyából. Nektek most az a feladatotok, hogy a plébánosoknak mondjátok el, hogy itt van ez az ima, amit bíboros atya nihil obstattal látott el. Kérdezzétek meg: vajon kirakhatjátok-e a padokra?

Bátorítsatok másokat is, hogy ezt naponta háromszor-négyszer is imádkozzák el! Vannak olyan rutinszerű gyakorlataink, amelyekhez hozzá lehet kötni. Ilyen például az étkezés: az étkezés előtti imával együtt mondjuk el az Egységimát is. Van, aki naponta több kávé megiszik, ő kötheti a kávézáshoz az Egységimát. Ha valaki naponta sokszor rágyújt, akkor minden cigaretta előtt elmondhatja, s lehet, hogy közben le is szokik erről a szenvedélyéről. Ki tudja?

Ki-ki találja meg azt a fórumot, ahol ezt az imát elmondhatja. Én például minden reggeletem azzal kezdem, hogy elmondom az Úrral való egység imáját. Nagyon szeretem.

Olyannyira, hogy nemrég sikerült megzenésítenem. Hogyan? Egy kedves kollégám említette nekem: milyen jó lenne, ha énekelni is lehetne ezt az imát. Egyetértettem. A Szentlélek a zuhanyzóban is képes inspirálni... Ez szó

szerint így történt. Én ugyan nem vagyok zeneszerző, de kicsivel az ötlet felvetése után zuhanyozás közben, ahogy ott mondtam az imát, egyszer csak jött hozzá a dallam. Máskor is kaptam ihletet a zuhany alatt, s ilyenkor azt szoktam tenni, hogyha jön egy dallam, gyorsan kimegyek föléneklem a telefonomra, és aztán kicsit még csiszolom esetleg. Az Egységima végső formába öntésében segítségemre volt két, zenéhez sokkal jobban értő kedves barátom, Balaton Alíz és Vedres Csaba. Ők írtak hozzá másik három szólamot, úgyhogy négy szólamban is énekelhető már.

Nyilván minden ima jó, legyen az litánia, szentségimádás, közbenjáró ima stb., de úgy tűnik, hogy az Egységimát napjaink történései miatt kaptuk valamiért.

És milyen érdekes a Jóisten útja! Itt Magyarországon kapta Erzsébet asszony, s mégis Amerikából kell, hogy visszajöjjön. Így egy jó nagy öleléssel sok-sok embert utol tudott érni.

És még egy dolog. Elindítottunk egy weboldalt, ahol azokat a testvéreket, közösségeket gyűjtjük össze, akik készek valamilyen imát mondani Magyarország védelméért és a világ békéjéért. Ez a corpusdomini.katolikus.hu, és már több mint 1200 helyszínen imádkoznak naponta a békéért! Bárki bekapcsolódhat ebbe név nélkül is, csak a települést megjelölve, a templomok pedig közösségileg csatlakozhatnak, akár külföldről is, hiszen a weboldal hét nyelvű és mindegyik nyelven elérhető az Egységima.

Még két tanúságtételt hadd mondjak el az ima erejéről a háború kapcsán. Az egyik Ausztria. Szomszédunk-

ban az '50-es években naponta sugározták az ottani „Kossuth Rádió”-ban a rózsafüzért, és egész Ausztria együtt imádkozott. Aztán egyik napról a másikra a szovjetek elhagyták Ausztriát. Minden harc és fegyver nélkül. Csak azért, mert a rózsafüzért imádkozták a nemzeti rádióban!

A másik eset a portugáloké, akik kimaradtak a második világháborúból amiatt, mert a Szűzanyának ajánlották országukat. A második világháborúból kimaradni, szinte hihetetlen dolog. És én erősen hiszem, hogy a mi imáink hatására a harmadikból is ki lehet maradni!

IMÁDOTT JÉZUSOM!

Ezek után nézzük meg, hogy milyen a mi új fegyverünk, az Egységima, amely valójában 60 éves. Vizsgáljuk meg sorról sorra, mennyire biblikus, és tényleg, mennyire az Úrral való egységet fejezi ki.

Miért biblikus? A tízparancsolat úgy kezdődik, hogy *„Uradat, Istened imádd, és csak neki szolgálj!”* Ma annyi mindenre használjuk az imádni igét. „Jaj, mennyire imádtalak!” – hallottam egy tehetségkutatóban a zsűri egyik tagjától. Más valaki azt mondja: én imádom a csoki-fagyit... És le is borulsz előtte? Tegyük helyre ezt a dolgot!

Az imádat csak Istennek jár. Senki másnak.

Azáltal, hogy ezt mondjuk, „imádot Jézusom” hitet teszünk arról, hogy ő valóban az Isten Fia, valóságos Isten, aki emberré lett. Innentől kezdve már tudjuk, hogy kihez szólunk: a mindenható Istenhez, aki meghalt értünk és feltámadt.

LÁBUNK EGYÜTT JÁRJON!

A második mondat, hogy *lábunk együtt járjon*. A Királyok első könyvének 18. fejezetében Illésről olvashatunk, akiről tudjuk, hogy eléggé „belevaló” próféta volt. A leírás szerint a pogány baál-papokkal szemben végzett egy izgalmas kísérletet, hogy kinek az áldozatát fogadják el fölülről. Miután az Úr tanúságot tett hatalmáról, Illés oda lépett az egybegyűlt nép színe elé és megkérdezte. *„Meddig akartok még kétfelé sántikálni? Ha az Úr az Isten, akkor őt kövessétek! Ha meg Baál, akkor kövessétek azt!”* A nép nem válaszolt egyetlen szót sem. Ez azt jelenti, hogy lelkiismeret-furdalásuk volt. Nem lehet meghasonlani önmagunkkal. Jézus maga mondja, hogy nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. Ha Jézussal jár együtt a lábunk, akkor nem lépünk félre, nem csinálunk vargabetűket.

Íme még néhány szentírási hely, ahol Jézus útjáról van szó. Lukács 2,51-ben ezt olvassuk: *„Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe és engedelmeskedett nekik”*. Ez legyen az első célunk! Ha Jézussal együtt járunk, az kifejezi, hogy engedelmeskedünk neki. Arra megyünk, amerre ő megy.

Gondolj bele, ha egy világtalant kísérsz, általában ő karol beléd, ő követ téged, mert bízik benned, hogy nem fogod gödörbe vezetni.

Egyes sípályákon meglepő módon láthatunk olyat, hogy világtalan ember is síel, mégpedig úgy, hogy előtte halad valaki egy csengővel. Ő pedig követi a csengettyűs

embert, mert bízunk abban, hogy a legsimább részeken fogja vezetni a sípályán.

Ha mi Jézust követjük, ha együtt jár vele a lábunk, akkor nem botorkálunk jobbra vagy balra. De előtte döntünk kell: vagy Istent követjük, vagy a mammont. Mi ebben az imában azt óhajtjuk, hogy Jézussal szeretnénk járni, tehát őt követjük.

A Máté 20,17-ben azt olvassuk, hogy Jézus elindul Jeruzsálem felé. Tudta, hogy mi vár rá ott: a kereszthalál.

A Jézussal együtt járó lábban ott van az eltökéltség. Nem fogok visszafordulni. Jézus tisztában volt vele, hogy elfogják, szenvedni fog, megölik, mégis ment, mert tudta, hogy a történet vége a feltámadás. Lehet, hogy a Jézussal való együtt járás szenvedést okoz, de az üdvösségre vezető út a Golgotán keresztül vezet.

A Márk 1,35-ben egy másik útját látjuk Jézusnak. Hajnaltájban, amikor még sötét volt, elindult és kiment egy elhagyott helyre imádkozni. Mit jelent ez? Amikor Jézussal együtt járunk, akkor elkísérjük őt az imádság helyére is...

KEZÜNK EGYÜTT GYÚJTSÖN!

A következő kérés az Egységimában: *„Kezünk együtt gyűjtsön!”* Jézusnak nagyon tiszta a tanítása, ezért erről röviden szólok. A Lukács 11,23-ban olvassuk: *„Aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór.”*

Jézus tetteire, csodáira és beszédeire a tanító évei során úgy is tekinthetünk, hogy lelkeket kívánt gyűjteni

Isten országába. A Szeretetlen Naplóban ezt kéri Erzsébet asszonytól: *„Megváltó munkámban való részvételeddel közelembbe kell hoznod a lelkeket. Nem könnyű, de a mi kezünk együtt gyűjt, aki pedig Velem gyűjt, az biztos eredményt ér el.”*

Kezünk együtt gyűjtsön, Urunk, mert Veled akarunk lenni!

SZÍVÜNK EGYÜTT DOBBANJON!

Elérkeztünk az ima csúcspontjához: *„Szívünk együtt dobbanjon!”* Annyi minden szól Jézus szívéről. Én az Emánuel Közösség tagja vagyok, és Franciaországban, Paray-le-Monial városában van a lelki központunk; ott, ahol Jézus Alacoque Szent Margitnak kinyilvánította az Ő Szívét. A Szívet, ami annyira szerette az emberiséget, és amely nem kapott mást, csak hálátlanságot és közönyt.

Mit mond Jézus a Máté 11,29-ben? *„Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű és nyugalmat talál lelketek.”*

Ha Jézussal dobban a szívünk, akkor az egy alázatos és szelíd szív. Tudjátok, az alázat az életszentség útja. Az alázat nem más, mint a valósággal való harmónia. Amikor tisztában vagyok a képességeimmel, az erényeimmel, hibáimmal, bűneimmel, gyengeségeimmel, és így próbálom az Urat szolgálni.

Eszembe jut erről egy példa. Amikor egyszer utolértem egy elég lassan haladó kis furgont, észrevettem, hogy ez van a hátuljára írva: *„Lassan megyek, mert tortát szál-*

lítok.” Nyomban elszállt a bosszúságom, azonnal megbocsátottam a sofőrnek. Ha nekem hozná a tortát, én is örülnék, ha épségben megkapnám, és nem a kocsi aljáról kellene összekanalaznom. Neki joga van lassan menni. Tudta, hogy nem egy Emerson Fittipaldi, nem Forma-1-es versenyen van; neki a tortát kell épségben célba juttatnia.

Az alázat éppen abban rejlik, hogy harmóniában élek a valósággal. Tudok magamon nevetni, mert a Jóisten mindenből a legjobbat tudja kihozni.

Az Apostolok Cselekedeteiben az első keresztényekről olvassuk, hogy egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban, a kenyeret a házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz.

Egy szív, egy lélek és egyszerű szív...

A kenyér pedig, amit magukhoz vettek, nem volt más, mint az Eucharisztia.

Megismétlem: a szív egyszerűségében tették ezt – és ez hittitok. Minden szentmisében elhangzik: „Íme hitünk szent titka”; és ez valójában a szívünknek a titka.

Említhetném azokat az eucharisztikus csodákat, ahol igazi szívhússá változott át a kenyér. Több ilyen is volt. Krisztus Szívével egyesülünk, amikor az Oltáriszentséget magunkhoz vesszük, hogy együtt dobbanjon a mi szívünk az Ő Szívével.

Én minden szentáldozás után azt kérem Jézustól, hogy „alakítsd szívemet a te szent Szíved szerint. Itt vagy bent, rendezd be a lakást úgy, ahogy neked tetszik. A Szentlélek temploma az, úgy rendezed be, ahogy akarod. Csak

alakítsd szívemet a te Szent Szíved szerint! Legyen szelíd és alázatos!" Ez nem mindig könnyű, de azért lassan megmutatkozik a fejlődés útja.

A hegyi beszédben Jézus azt mondja: *„Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent.”*

És kinek a legtisztább a szíve?

Jézusnak.

Vajon milyen ez a Szív?

Olyan, amelyik megesik a másik emberen.

A Máté 14,14-ben olvassuk: *„Amikor Jézus kiszállt a bárkából, már nagy tömeget látott ott. Megesett rajtuk a szíve, s meggyógyította betegeiket.”* Jézusnak együttérző Szíve van.

A Máté 15,8-ban egy érdekes korholás hangzik el: *„Ez a nép ajkával tisztel engem, de a szíve távol van tőlem.”*

Nos, ha mi szívünk együtt dobban Jézuséval, akkor nincs távol a szívünk tőle...

A Márk 6,34-ben ezt olvassuk: *„amikor Jézus látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Sok mindenre kezdte őket tanítani.”*

Ha együtt dobban a szívünk Jézuséval, akkor ennek inspirálnia kell bennünket, hogy mi is elmondjuk az igazságot másoknak. Ne fejbe verjük őket a Bibliával, hanem mondjuk el az örömhírt, az igazságot, magát Jézus Krisztust, magát a Szeretetlángot.

Lukácsnál azt mondja Jézus a 12, 34-ben: *„Ahol a kincsetek, ott a szívetek”.*

Hol van az én szívem? Hol van az én kincsem?

Jézus az én legfőbb kincsem...

Lázár feltámasztása előtt Jézus a szíve mélyéig megrendült, amikor odament a sírhoz, amely egy kővel eltorlaszolt barlang volt. Jézus, bár tudja, hogy fel fogja támasztani Lázárt, mégis megsiratja. Megrendül a szíve, látva a síró rokonságot, a szomorú eseményt, és együttérez velük.

Szabad nekünk is megrendülnünk.

S amikor a mi szívünk együtt dobban a ránk tekintő Jézuséval, akkor mi is együttérzünk Ővele.

Most idézzük fel, ahogyan az Úr megsiratja Jeruzsálemet: *„Ó, Jeruzsálem, hogyha hallgattál volna a prófétákra...”* Megjövendöli, hogy itt kő kövön nem marad, és valóban, 70-ben elpusztul Jeruzsálem.

Jézus együtt érez a tömeggel, fáj neki a veszteség. S ha ami szívünk együtt dobban az övével, akkor nekünk is minden ember fájdalma fáj! A sírókkal együtt sírunk, a nevetőkkel együtt nevetünk.

Jézus szíve együttérző szív.

Érdekes, hogy mire lehet még a szívet használni. A János 13,2 szerint az utolsó vacsorán az ördög már fölébresztette az áruló Júdásnak, Simon fiának a szívében a gondolatot, hogy árulja el Mesterét. Úgy tűnik tehát, hogy a sátánnak is vannak ötletei, hogy milyen gondolatokat ébresszen a szívünkben. Ám ha a mi szívünk Jézus Szívével dobban együtt, akkor a sátánnak nem lesz már hatalma fölöttünk.

Végül még egy gondolat: *„Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek!”*

– mondja Jézus (*Jn 14,1*). Tehát ne legyen soha nyugtalan a szívünk!

Tudjátok, amikor valakit a Szentatya kinevez püspöknek, akkor vannak bizonyos kötelességei; például kreálni kell egy címert. Ez – hasonlóan püspöktársaimhoz – rám van bízva. Egyes jelképek, pl. a kalap, a bojtok, melyből a püspöknek, az érseknek, a bíborosnak más-más színű és számú van, szabottak, de a középső részt, a pajzsot nekem kell kitölteni.

Amikor megkaptam a püspöki kinevezésemet, sokat gondolkodtam rajta, vajon mit is kéne oda elhelyezni.

A családom édesanyai ága a nagykállói Kállay család. Ez egy nagyon régi nemzetség, II. Andrásig megvan a családfánk, és azt is tudjuk, hogy melyik törzsszel érkezünk ide, a Kárpát-medencébe annak idején. Ezért megnéztem a családi címert, hogy mit lehetne áttenni belőle a püspöki címerembe. Rögtön a tetején egy páncélos, kardot fogó emberi kart láttam, amint éppen egy török fejet vág le. Gondoltam, a mai világban politikailag ez nem igazán korrekt. Aztán volt benne még egy levágott fej, egy hajdani lovag feje. Gondolhatjátok, ez sem igazán felelt volna meg. Aztán láttam egy kis halacskát. Na, mondom, alakul a dolog, ám volt körülötte egy saját farkába harapó sárkánykígyó, így azt se rakhattam a címerembe.

Aztán felfedeztem két szívet.

Végre megvan! Jézus Szíve és Mária Szíve! A szeplőtelen Szív és Jézus irgalmas Szíve!

Úgyhogy ez került végül a címerembe.

BENSŐNK EGYÜTT ÉREZZEN!

Lukács evangélista leírja, hogy Jézus faluról falura megy, ám az egyik helyen nem fogadják be. A Boanergész testvérek, János és Jakab, vagy ahogyan maguk között nevezték őket, a Mennydörgés Fiai, erre azt mondták: *„Uram, hívjuk le rájuk az istennyilát, hogy föleméssze őket!”* El tudjuk képzelni, milyen temperamentumos ember volt ez a két apostol. És Jézus erre mit mond? *„Nem tudjátok, milyen lelkület lakik bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy lelkeket pusztítson, hanem hogy megmentsen”* (vö. Lk 9,55-56).

Vajon bennünk milyen lelkület van?

A bensőnk együtt érezzen!

Ez az a lelkület, amit hagynunk kell, hogy Isten kialakítson bennünk!

Jézus válaszában benne van, hogy Isten nem a háború Istene. A Szentírás szavai ezek! Isten nem a halált akarja, hanem azt, hogy a bűnös letérjen az útjáról és – éljen!

Ezt a lelkületet kell felszítani magunkban, nem a bosszú lelkületét! Mert igazából János és Jakab bosszút akartak állni. Nem fogadtatok be? No, akkor kaptok egy istennyilát! Ezt mondták, ezt akarták.

Jézus azonban azt mondja: nem, nem, szépen, csendesen továbbmegyünk.

A Zsidókhöz írt levélben olvassuk: *„Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki a rá váró öröm helyett elszenvetted a keresztet, nem törődött a gyalázattal, és most Isten trónjának jobbán ül”* (12,2).

Igen, gondoljatok őrá, aki a bűnösök részéről ekkora ellentmondást viselt el, azért, hogy ne lankadjatok és belsőleg el ne csüggedjete!

A Zsidókhoz írt levél szerzője tehát arra hív bennünket, hogy sose keseredjünk el! Nekünk a remény bajnokainak kell lennünk! Jim Blount atya is azt mondta Magyarországon, hogy az öröm az életszentség jele.

Egy másik mondás szerint, ha egy szent szomorú volna, szomorú egy szent volna.

Tehát a belső öröm az Istennel való kapcsolatból fakad.

Azt is tudjuk, hogy a béke nem egyenlő a nyugalommal. Amikor el tudunk menni dolgozni, van mit ennünk, van hol aludnunk, vannak barátaink, az a nyugalom. A béke azonban az istenkapcsolatból fakad. A „bensőnk együtt érezzen” valójában azt jelenti, hogy soha ne csüggedjünk el, érezzünk együtt Istennel!

ELMÉNK GONDOLATA EGY LEGYEN!

A Máté 16,23-ban Jézus korholó szavait olvashatjuk. Azt mondja Péternek: *„Távozz tőlem sátán, botránkoztat sz engem, mert nem az Isten szerint gondolkodol, hanem az emberek szerint.”*

Az elménk gondolata egy legyen – azt jelenti, hogy Isten gondolataival gondolkodjunk, ne emberi módon.

Görögül a „távozz tőlem sátán”, így hangzik: *Hüpage Satanas*. Úgy lehetne lefordítani, hogy állj mögém a sorba, sátán! Nem előzhetsz meg! Tudd, hogy hol a

helyed! Ezt mondja Jézus. Talán nagyon kemény szavak ezek Péterhez, de mi az oka ennek? Az, hogy Péter próbálja lebeszélni Jézust arról, hogy meghaljon. Az Úr azt mondja az apostoloknak, hogy felmegyünk Jeruzsálembe, engem pedig a vének kezére adnak, megostoroznak, szenvedek és kereszthalált halok. Péter talán eddig hallotta a szavait, de az, hogy „harmadnapra feltámadok”, elsiklott a füle mellett. Ezért mondta, hogy „Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled.”

Mi történt volna akkor, ha Péternek igaza van?

Akkor most nem lennénk megváltva!

Akkor ma nem lehetnénk itt együtt.

Ezért mondja Jézus, hogy „*Hüpage Satanas*”, állj csak be mögém, mert én mutatom az irányt!

Ne emberi módon gondolkodj!

A megváltás nem történhetett volna meg a keresztt, a szenvedés, a halál és a feltámadás nélkül. Ezért a tanítványok Messiás-képe – nem tudva mindezt –, hiányos volt, vagyis nem teljes. Jézus ezért is tiltakozik gyakran az ellen, hogy Messiásnak nevezzék őt. Például a kenyérszaporítás után. Hiszen ő nem ezért jött!

Amikor királlyá akarják tenni, ő áthalad az emberek között. Nem akar beállni abba a Messiás-képbe, amit elképzelték róla a kortársai... Mintha azt mondaná: „Majd a halálom után, ha feltámadtam, akkor megtudjátok, mit jelent az, hogy Messiás”. Ezért hangzottak el a szájából a Péterhez intézett zordnak tűnő szavak.

Hogyan értsük a „bensőnk együtt érezzen” kérést, hogy helyes istenképünk legyen? A sátán egyik legna-

gyobb trükkje, hogy hamis istenképet próbál belénk plántálni.

Olvassátok csak el a Teremtés könyvének harmadik fejezetét! Hogyan elegyedett szóba a sátán Évával? *„Miért parancsolta meg nektek Isten, hogy a kert egyetlen fájáról se egyetek?”* Éva ekkor még ellenáll. Elhárítja a hazugságot: *„A kert fáinak gyümölcséből ehetünk. Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcséről mondta: ne egyetek belőle, ne érintsétek, nehogy meghaljatok.”* A második támadás, vagyis hogy *„semmi esetre sem fogtok meghalni (...) olyanok lesztek, mint az Isten”* – már célba talál. Éva szeme kezd felcsillanni. Hiszen sokkal többek vagyunk, mint hittük! Sokkal többet tehetünk, nemcsak gyümölcsöket ehetünk!

Tehát már a kezdet kezdetén megjelenik a „vádló”. Előjön és vádolja Istent: nem lesz az nektek olyan jó, mint ahogyan Ő eltervezte. Irigy rátok. Tudja, hogyha esztek a fa gyümölcséből, olyanok lesztek, mint Ő, és ezt nem akarja.

Tehát egy hamis istenképet ültet belénk, és higgyétek el, nagyon sok ember azért nem hisz Istenben, mert torz az istenképe.

Éppen emiatt szoktam mondani, ha egy ateistával beszélgetek: *„Abban az Istenben, akiben te nem hiszel, abban én sem.”* Mert ha igazán ismernéd Őt, akkor hinnél Jézus szavának, aki inni adott a szamariai asszonynak Jákob kútjánál: *„Ha ismernéd Isten ajándékát, s azt, aki azt mondja neked: Adj innom, inkább te kértél volna tőle, s ő élő vizet adott volna neked”* (Jn 4,10).

Ha helyes istenképünk van, akkor foggal-körömmel ragaszkodunk hozzá, nincs, ami eltántorítana tőle. Ám ehhez helyesen kell ismerni Őt. Péternek és az apostoloknak még hiányos volt a Messiás-képük, de Jézus feltámadása után ez teljessé vált.

Milyen jó, hogy mi már ebben a korban élünk!

A sátán, a vádló, kezdettől fogva a hazugság atyja. Ezt látjuk napjainkban is. Nem lehet tudni, melyik híradásnak higgyünk, melyiknek ne. Ki mivel vádol kicsodát? Ki az, aki hamis zászlót használ egy támadásnál?

Nagyon nehéz tisztán látni az igazságot, hacsak nem hiszünk benne, hogy az Igazság maga Jézus Krisztus.

Abban, hogy a mi „bensőnk együtt érezzen”, benne van az ellenségszeretet, benne van, hogy az egész teremtett világot Isten szemével lássuk, benne van, hogy a megváltott embert lássuk minden emberben, még a legádázabb ellenségünkben is.

Megbocsátani, irgalmasnak lenni, és Isten akaratát akarni!

És benne van az is, hogy alázattal tudjuk kimondani: legyen meg a te akaratod!

Ez a bensőnk együtt érezzen!

FÜLÜNK EGYÜTT FIGYELJEN A CSÖNDESSÉGRE!

Jézus számtalanszor elvonul az éjszaka sötétjében egy magányos helyre, hogy csöndben imádkozzon.

Amikor az apostolok visszatérnek első missziós útjukról, és beszámolnak, hogy az milyen jól sikerült, Jézus nem

azt mondja nekik: Rendben, fiúk, ez volt a 80 százalék, de most 120 százalékot kérek, hanem azt, hogy gyertek és pihenjete kicsit.

Azaz Jézus engedi, hogy megpihenjünk.

Ez a csend.

De elfogadjuk-e a csendet? Vágyunk-e a csendre?

Emlékszem, régen nagyon szerettem a zajt. Olyannyira, hogy egyszer Taizé-be utaztam húsvétkor. Hatezer ember, allelujás, feltámadás, szuper minden, képzelhetitek...

Aztán nem sokkal később fölmentem Párizsba egy hónapra tanulni. Kaptam egy lakáskulcsot, bementem a lakásba, teljesen egyedül voltam, felkapcsoltam minden lámpát, bekapcsoltam a tévét, a rádiót, mindent, hogy zaj legyen körülöttem.

Később hat francia frankkal a zsebemben, ami egy vilamosjegy ára, elindultam a városba, és kikötöttem egy vidámparkban. Ott is csillogás, zaj, zene...

Végül azonban imádkozni kezdtem, és akkor kaptam egy mondatot; jobban mondva nem én kaptam először, hanem Pál apostol: *„Elég neked az én kegyelmem”* (2Kor 12,9).

„Isten egymaga elég” – mondja Avilai Szent Teréz. Ne elégedjünk meg mással vagy kevesebbrel!

Úgyhogy szeressük a csendet. A csendben lehet meghallani Isten hangját. A csendben lehet szembesülni önmagunk hibáival, így aztán pontosabban tudjuk, milyen terheket kell letennünk a szentgyónásban.

Ne féljünk a csendtől!

Te mikor vagy csendben?

Keresed-e a csendet?

SZEMÜNK EGYMÁSBA NÉZZEN ÉS TEKINTETÜNK ÖSSZEFORRJON!

Amikor ezt a mondatot először olvastam, rögtön egy találkozás jutott eszembe – és egy kakasszó. Az az éjszaka, amikor Péter háromszor megtagadja, hogy ismeri Jézust.

Megszólal a kakas.

Péter és Jézus tekintete találkozik.

Péter keserves sírásra fakad. Belátja, mekkora bűnt követett el félelemből, gyávaságból, nem-akarásból, vagy mert másféle Messiásra számított.

Én nem vetek követ Péterre, főleg azért nem, mert ismerjük az életútjának végét, ami a vértanúhalál volt. És ha Péter az életét adta a hitéért, akkor be kell látnom, hogy mindenkinek van lehetősége a fejlődésre.

Vajon milyen lehetett Péter és Jézus tekintetének találkozása?

Jézus tekintetében végtelen irgalom tükröződött, és ez keserves bánatra indítja az apostolt. Talán kicsit az is benne volt Jézus tekintetében, hogy „Péter, én ezt előre megmondtam, nyugodtan bízz bennem, minden más szavam is igaz volt.” És Péter ebből a pillantásból tudja, hogy kinek hitt, s ettől kezdve kételkedés nélkül követi Jézust.

Vajon mi tudunk-e Isten szemével látni?

Meglátjuk-e a másokban azt, akiért Jézus meghalt és

feltámadt? Vagy csak legyintünk, és lemondunk egyes emberekről?

Az Emmánuel Közösségben van egy kifejezés: *regard positif*, azaz pozitív tekintet. Mindenkire pozitív tekintettel nézek. A jót akarom meglátni benne. Ez Pál apostol szavai nyomán valósulhat meg: „*Adjatok hálát mindenkor mindenért!*” (Ef 5,20). Vagyis mindenben találjuk meg a jót!

Aki olvasta az Élet játéka című könyvet, Pollyanna történetén keresztül biztosan tudja, miről beszélek. Mindenben meg lehet találni a jót. Szoktam mondani, hogy mindenki jó valamire – ha másra nem, akkor elrettentő példának. Persze keresztényként mi ne ilyenek legyünk!

Merjünk Isten szemébe nézni! A vele való kapcsolatunk legfontosabbja ez. Nem kell álarcot hordanunk, hiszen szemtől szembe találkozhatunk Istennel.

AJKUNK EGYÜTT KÖNYÖRÖGJÖN AZ ÖRÖK ATYÁHOZ IRGALOMÉRT!

Jézus főpapi imájában találjuk a következő könyörgést az apostolokért: „*Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tied – hiszen ami az enyém, az a tied, s ami a tied, az az enyém –, és én megdicsőültem bennük. Én nem maradok tovább a világban, de ők a világban maradnak, én meg visszatérek hozzád. Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyesek legyenek, mint mi*” (Jn 17,6-11.).

Egy kicsivel később Jézus így folytatja: *„De nem csak értük könyörgök, hanem azokért is, akik a szavukra hinni fognak bennem. Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is egyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem”* (Jn 17,20-21).

És aztán Jézus maga mondja, hogy ha ketten vagy hárman egyetértésben kérnek az Atyától a nevében valamit, azt ő megadja: *„Bármit kértek az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban.”* (Jn 15,23.)

Ahogy a Fiú a földi élete során könyörgött az Atyához, úgy nekünk is ezt a küldetést kell folytatni: a közbenjárást, az engesztelést, a másokért való imádságot, a könyörgést, mégpedig az Atyához, hogy irgalmazzon nekünk, mert mindannyian rászorulunk Isten irgalmára.

A mai világnak az irgalomra van leginkább szüksége. Olyan könnyen kritizálok, olyan könnyen mondok ítéletet mások felett, s közben mi az, amit én magamnak akarok? Azt, hogy ne ítélkezzenek felettem, legyenek irgalmasak hozzám. Ám akkor nekem is ezt kell tennem!

Jézus maga mondja, hogy *„irgalmasságot akarok és nem áldozatot”* (Mt 9,13).

Ozeás próféta pedig: *„Istenismeretet inkább, mint égő áldozatokat”* (Oz 6,6).

Lukács evangéliumában szintén ott a felszólítás: *„Legyetek tehát irgalmasok, ahogy mennyei Atyátok is irgalmas!”* (Lk 6,36). Tehát ezért kell az örök Atyához irgalomért könyörögni!

Tudjátok, az ember halálos ágya mellett eltörpülnek azok a falak, amelyek elválasztanak minket egymástól. Olyankor valóban előtérbe kerülnek az igazán lényeges dolgok. De ne várjuk meg a halálos ágyat azzal, hogy kiengesztelődjünk valakivel! Ne várjuk meg a halálos ágyat, hogy irgalmat gyakoroljunk vele!

Ahogy mondani szokták, ne a sírra vigyük a virágot, hanem addig adjuk át azt, amíg él a másik. Addig szeressük embertársainkat, amíg lehet.

Könyörögjünk irgalomért, s közben mi magunk is legyünk irgalmasok, hogy ezáltal Isten országa, az irgalom országa növekedjék!

Ki az, aki szeretné, hogy irgalmazzanak neki?

Ki az, aki nem szeretné, hogy irgalmazzanak neki?

Én az előbbiek közé tartozom. Szeretném, ha irgalmaznának nekem, és ezért én is igyekszem irgalmasságot gyakorolni. Ezért kell imádkoznunk, könyörögnünk a Mennyei Atyához.

FÜGGELÉK

A Szeretetláng Lelki Naplónak mintegy esszenciája az Egységima. Az Úr ezt mondja róla Erzsébet asszonynak: „Ez az imádság is eszköz a kezetekben, mert aki így együttműködik Velem, ezáltal a sátán megvakul, s világtalansága a lelkeket felszabadítja a bűntől.” Erzsébet asszony válasza megható önvallomásként, ugyanakkor buzdításként hangzik mindannyiunk számára: „Ezt az imát teljesen magamévá tettem. Ezt Ő már oly sokszor átélmélkedte velem, és azt mondta, ezek az Ő örök óhajtásai. Azért tanított meg erre, hogy adjam tovább. Tegyük magunkévá az Ő örök gondolatait, óhajtásait minden erőnkkel és egész elménkkel!” (1962. május 3–11.)

Kiadványunk végén összegyűjtöttük az Egységimára vonatkozó legfontosabb idézeteket a Lelki Naplóból, azzal a szándékkal, hogy elmélkedési anyagot adjunk a személyes vagy a közös imádságra, mintegy ezzel is segítve a testvéreket „beiratkozni” Jézus iskolájába, amely nem más, mint az életszentségre vezető út: „Az Én iskolámba hívtalak felvételre. Örülj nagyon, és légy nagyon jó tanuló. A mester Én vagyok, tanulj Tőlem! Én nem sajnálok semmi fáradságot, egész nap veled vagyok, reggeltől estig. És ha szorgalmas leszel, eredményt fogunk elérni és örömmöm lesz benned.” (Jézus szavai – 1962. április 8.)

Lábunk együtt járjon!

„Ugye, szenvedsz? Csak szenvedj Értem! Ez az Én ajándékom, ilyet csak Tőlem kaphatsz. Tiszta szeretetből viseld Értem, akár lelki, akár testi szenvedés az. Tudod, mit mondtam: fel kell érnünk a Kálváriára. De a mi lábunk együtt járjon! És ha úgy érzed, hogy egyedül vagy, ezt csak azért teszem, hogy érdemeid legyenek, melyeket a te hibáidért és a Nekem szentelt lelkekért ajánlj fel. (...) Ne riadj meg a szenvedéstől, mely gyakran átvonul lelkeden. Azért teszem ezt, hogy hozzászoktassalak, mert ezek által a szenvedések által együtt járunk és együtt gyűjtünk.”
(1962. október 1.)

„Nézd, hol járok! Elhagyottan, falvakban és városokban. Amerre csak nézel, mindenhol Engem látsz, gondozatlan ruhában, fenséges lényemen előmlik szomorúságom, sikertelenségem. (...) Látod, mennyit járok a lelkek után, és nem akarnak észrevenni. Rám pillantanak, azután elkapják fejüket, amikor meglátják szomorú pillantásomat. Vannak, akik azt mondják: Sajnálunk, de majd máskor. A legtöbben észre sem vesznek. (...) Ó, ez az egyedüllét, ez a megvetettség! Enyhítsd fájdalmaimat gyakori jelenlétteddel! (...) A mi lábunk együtt járjon! Ne hagyj el!” (1962. november 29.)

„Te csak kövess Engem lépten-nyomon! Én is lépteid nyomát követem. Tudod, a mi lábunk együtt jár és kezünk együtt gyűjt. (...) Csak légy kitartó az utolsó leheletedig!

A mindhalálíg való kitartás és hűség a biztos üdvösség számodra, számotokra.” (1965. április 7.)

Kezünk együtt gyűjtsön!

„Bízzál! Mindig mondtam, amit bizalommal kérsz, azt már meg is kaptad. El tudod képzelni, hogy mikor Tőlem lelkeket kérsz, nem adnám meg neked? A mi kezünk együtt gyűjtsön! Kérj! Ne légy soha fáradt lelkeket kérni, kívánni Nekem! Tudod, ha sokan kérnének, milyen sokan megérténének? Én mindnyájatokat meghívtalak megváltó munkámhoz. Apákat, anyákat, művelteket és tudatlanokat, egészségeseket és betegeket. Énrtem mindenki dolgozhat, a szabad ember és a rabságban sínylődő, mert a lélek készsége a fontos és a lélek szabadsága, mely egyben a lélek műveltsége is.” (1963. május 24.)

„Kérj sok kegyelmet, hogy sok és szent életű gyóntató legyen! De sok lélek kerülne közelembe ezáltal, ha a lelki vezetők több megértéssel és türelmes áldozatvállalással vezetnék a lelkeket! Ez is missziós munkád legyen. Hozz érte te is sok áldozatot. A mi kezünk együtt gyűjtsön!” (1962. október 6.)

„Miért vagy nagyravágyó? Miért nem elégszel meg a kis áldozatokkal? Miért nem akarsz egészen kicsinek maradni? Nehogy azt hidd, hogy a nagy dolgok hamarabb szentté tesznek! Tévedsz. A nagy dolgok magukban hordják a dicsőséget, és elnyerik jutalmukat itt a földön. A mi

kezünk együtt gyűjtsön! Amit együtt gyűjtünk, az mind nagy érték, még a legkisebb is. Elöttem nincs csekélység, Én mindent nagyra becsülök, amit Érttem teszel.” (1962. október 25.)

„Nézz körül, ki az, aki Velem gyűjt?” *Erzsébet asszony válasza:* Érdekes dolog az, amit munkám közben az Úr megmutatott. Mint valami forgás, olyan különös területre mutatott rá, és bármerre fordultam is, csak ezt láttam. Rengeteg lelket láttam végeláthatatlan területeken. Sínylődtek úgy testben, mint lélekben. Az Úr Jézus felhívta figyelmemet: „Látod, ezt azért mutatom meg, hogy lásd, mily nagy az aratás. Te kedves, te nagy segítóm, a mi kezünk együtt gyűjtsön! A lelkek megmentésén dolgozz csak tovább is! Ez a látvány, melyet a szemed elé tártam, tájékoztatást nyújt, hogy ki az, aki Velem gyűjt. Látod a sok aratnivalót és a csekélyke munkaerőt? Ezért neked megfeszített erővel kell dolgoznod. (...) Gyűjts Velem, Erzsébetem! Kevés a munkásom, és hiába ígérek sok és magas jutalmat, nem sok a jelentkező. Légy te az Én jó munkásom, teljesítsd túl a normát!” (1964. február 8.)

Szívünk együtt dobbanjon!

„Olyan egyedül vagyok! Maradj sokáig Nálam, dobbanjon a szívünk együtt! Legyen ez a fenséges érzés jutalmad hűségédért. Bensőnk együtt érezzen! Mily boldogság ez Nekem! Merülj el Bennem, kegyelmeim tengerében! Megadom a kegyelmet, hisz te kérted, hogy engedjelek

elmerülni. (...) Én boldogan ontom kincseimet, melyet beválthatsz majd halálad óráján.” (1962. október 4.)

„Én mindenkinek ajándékot adok. Neked is. Te is megkapod mindazt, amire lelkednek szüksége van. És most te is adj. Tudod, mit: oszd meg szíved felét! (...) A mi szívünk együtt dobbanjon! Leányom! Csakis az önátadás állandó és küzdelmes fenntartása az, mely Engem újra és újra arra késztet, hogy isteni szavaimat lelked mélyén hallassam továbbra is.” (1963. december 26.)

Az Úr az előttem jól ismert szívdobogását engedte éreznem. Csak a csend töltött el, mely mindkettőnk óhaja, s melyet az Úr Jézus tört meg: „Most, hogy szívünk együtt dobban, elménk gondolata is olvadjon eggyé. (...) Most a kegyelem úgy árad, mint az üdítő harmat, mely csillogva harmatozik a száraz és sötét lelkekre. Te csak akarj, a többit bízd Rám! Nem az elért eredmény az, mely szentté tesz, mely üdvözít, mely közelemben tart, hanem a szünet nélküli akarás.” (1964. február 20.)

„Érts meg Engem, a sokat mellőzött Szeretetet, ha elméd nem is fogja fel! Mit meg nem tennék annak a léleknek, aki viszonozza szeretetemet! Szerető Szívemet elragadja az „esztelenség”. Azért használom ezeket a szavakat, hogy érts meg engem úgy is, mint embert. Tudom, hogy nem elméddel szeretsz, de az nem is volna Számomra oly kedves. Az ilyen szeretet nem ragad meg. De, leánykám, a mi szívünk együtt dobban. Ez más, mint az a szeretet,

mely kimért, latolgat és fontolgat. Ugye, most már értesz Engem. (...) Lásd, Én mennyire emberi módon is megközelíthető vagyok számotokra. Támasszon ez bennetek kölcsönös bizalmat Irántam!" (1964. február 28.)

„Érezd, hogy a szívünk együtt dobban! (...) Ó, boldog pillanat! Tudom, te is várod azt, amikor már nem választ el minket semmi egymástól. Én is várlak gazdagságom minden pompájával, s akkor már egészen egyek leszünk, megoszthatatlanul. Érzem, szíved nagyon ver az örömtől. Én is veled örvendek, s hogy örömed még jobban fokozzam, mindig veled leszek. A te Mestered vigyáz rád, s ha megbotlasz, kezem máris felemel. Bűneid bánata az, mely szünet nélkül arra késztet, hogy az Én bocsánatomat is szünet nélkül rád árasszam." (1964. április 14.)

„Te sem vágyódhatsz jobban Utánam, mint Én teutánad, hiszen a mi szívünk együtt dobban. Halld meg Szívem dobbanását, mely szívedben visszhangzik." (1966. április 9.)

Bensőnk együtt érezzen

„Látod, ilyen az Én gazdagságom. Rád vagyok szorulva, és mennyi mindent adok neked. Úgy, most már a mi kezünk együtt gyűjtsön, hisz a mi gondolataink is egyek, és bensőnk is együtt érez! Ugye, ez a mi imádságunk, látod, milyen bensőséges, kislányom? Ha sokan lesznek majd, akikkel így el tudok beszélgetni, akkor panaszos szavaim

is megfogyatkoznak. Most megkérlek, használj ki minden lehetőséget, kérd mennyei Atyánkat, hogy minél többen megértsenek Engem. Tudom, sokaknak ez nem könnyű, de ezt a nehézséget csak addig érzitek, míg egészen a közelemben nem férkőztök. Ha már Mellettem vagytok, ott már minden nehézség könnyűvé válik, mert a szeretet súlytalanná teszi számotokra az áldozatvállalást.” (1962. október 15.)

„Ó, de sokat vagyok egyedül! (...) Látod, ezért ne hagyj magamra! Hadd osszam ki neked kegyelmeim bőségét, melyek fel vannak halmozva Szívem mérhetetlen szeretetében. A mi bensőnk együtt érezzen! A mi szívünk együtt dobbanjon! Hozz sok lelket Hozzám! A mi kezünk együtt gyűjtsön! „Maradj Nálam! Meghálálom. Majd ha te is elhagyott leszel, Én sem foglak elhagyni. Ott leszek melletted szorongatott helyzetekben.” (1963. február 10.)

„Milyen könnyen tudsz kedvemben járni! Ha nem sikerül, az nem baj, csak akarj újra meg újra! Ez úzi el bánatomat. Panaszos szavaimat, tudom, nem veszed zaklatásnak, hisz a mi bensőnk együtt érez. Tégy te is úgy, mint Én. Biztosíts Engem állandó szeretetedről, melyet az állandó áldozatvállalás égő tüze tart izzásban. Az nem számít Nekem, hogy mit és mennyit tudsz adni egy nap, csak szünetet ne tarts! Mert ez nagyon szomorúvá tenne. Látod, azért vagyok olyan sokat szomorú, mert állandóan éreztetitek Velem, hogy a teher, melyet rátok tettem, nehéz.” (1964. február 20.)

„A mi bensőnk együttérzése által újabb erőt adok, csak szolgálj Engem híven, hűséggel, és kívánd ezt mások részére is.” (1964. július 14.)

Elmének gondolata egy legyen!

„Te családanya vagy, és sokféle módját ismered a családok szétszórtságának. Erre a célra vedd be magad a szenvedések kohójába. Ó, a családok szétszórtsága de sok bűnt halmoz fel Ellenem! Engesztelj és szenvedj értük! Ne mulaszt el a legkisebb alkalmat sem. A mi elmének gondolata egy legyen. Lásd tisztán szenvedéseid értékét. Gondold el, mily kevés az, aki Velem gyűjt. Tudod miért? Mert nincsenek szenvedést vállaló, áldozatos lelkek, főleg olyanok, akik kitartóak. E nélkül pedig nem tudják magukat érdemessé tenni kegyelmeim szüntelen kiáradására.” (1962. október 18.)

„A mi elmének gondolata mindig egy legyen! Szeresd ezt az imát, melyre azért tanítottalak meg, hogy minden szavába akkor és úgy fogóddz bele, hogy mindenkor megtaláld az erőt, melyre lelkednek szüksége van. Leányom! Higgy! El ne tántorítson semmi! A Belém vetett hit és bizalom fog üdvözíteni. Nem a te erőlködésed csupán, mert a Belém vetett hit és bizalom nélkül bizony valóban gyengécske vagy. (...) A gonosz kísértése, mellyel lelkedet és elmédet zavarja, ne térítsen el a Belém vetett hit és bizalom útjáról. Bármily gyengének is érzed magad, az nem baj, mert sem gyöngeséged megnyilvánulása, sem

állandó erőlködésed nem juttatja célhoz ügyünket. Csupán rejtett alázatosságod az egyetlen és fő eszköz kezedben, mely segíti az ügyet érvényre jutni.” (1964. február 17.)

„Vonj be szeretetteddel, mely felfogja oldalsebemből kifolyó Szent Véremet. Szemlélj csak, szemlélj! Láttál Hozzám hasonló szájalmas teremtést életedben? Látod, mennyire tönkretettem magam?! Te sem vihetsz semmit sem túlzásba Érted. S míg így együtt érez bensőnk, addig elménk gondolata is egy legyen. (...) És most merüljünk el az édes magányban! A mi elménk gondolata egy, kezünk így együtt gyűjt, szívünk együtt dobban, és ezzel a szívdobbanással térjünk nyugovóra.” (1964. február 29., március 17.)

„Én lefoglaltalak magamnak egészen, csak az Enyém vagy, senki és semmi másé! (...) Nem te tetted magad erre méltóvá, Én, az Isten méltatlak erre, és rajongva szeretlek. Egy pillanat is sok ahhoz, hogy mással foglalkozz, mert így rajongva hozzád küldött szeretetem mellőzve érzi magát. Én egy percig sem hagylak rajongó szeretetem nélkül. Az Én szeretetem szünet nélküli. A mi elménk gondolata is egy legyen!” (1964. augusztus 30.)

„Miért gondolod, hogy egyedül vagy? Hisz téged Én vezetlek. Ne félj, nem engedlek el! Gyere, menjünk együtt, és máskor ne gondold olyasmire, hogy te egyedül vagy! (...) Régen, amikor még nem gondoltál olyan sokat Rám, Én

akkor is állandóan melletted voltam, hogy az élet jeges és síkos útján megvédjelek az esésektől. Ugye, akkor nem hitted el, hogy Én tartalak vissza a tengernyi eséstől? Pedig ez így volt, mert Én különösen vigyáztam minden lépésedre. Ó, kedvesem, ha az elhagyatottságot magadban csak gondolod is, Én fájjalom ezt a legjobban. A mi bensőnk együtt érez és elménk gondolata is egy, tehát tekintsd kizártnak az egyedüllétet. Ez kettőnk között lehetetlen. (...) Szívem dobbanása szívedben visszhangzik, s ha egyedül vagy, ezt még jobban kell hallanod.” (1966. január 25.)

Fülünk együtt figyeljen a csöndességre!

„Miért sietsz úgy? Mi az, ami Nálam fontosabb neked? Vagy azért sietsz, mert fáj a térded? Gondolj Rám, mikor Én is térdre roskadtam, és nem hagytam el a keresztutat. Maradj még Velem, hisz úgyis olyan sokat vagyok egyedül! Vagy már kifogyott a szó belőled? Az nem baj! Figyelj a csöndességre! Dobbanjon együtt szívünk, forrjon össze a szemünk, és csak annyit mondj, hogy szeretsz, imádsz mások helyett is! Ugye, tudod, hogy mindig gyűjtened kell Velem? Most, itt a csöndben is tudsz Velem gyűjtteni. A magányos éjben is tudsz, amikor virrasztasz. (1962. szeptember 15.)

„Erre van a legnagyobb szükséged: az erősség Lelkére. Vigyázz! Meg ne fogyatkozzon lelked ereje! A gonosz úgy áll lesben, hogy szemét egy pillanatra sem veszi le rólad.

Azért támaszt benned gyakran alaptalan zavart, mert ő még mindig remél. A te lelked reménye a Szeretet Lelkéből táplálkozzon, kinek ereje megfélemlíti a sátánt és megtöri hatalmát. Ez az Én kérésem és sugallatom, amely, ha felfogod és magadévá teszed, lelkedben elnémítja a gonosz zavaró lármáját, mely lelked csendességébe üvölt bele. (...) Csak merülj el csendes imádásomban munkád közepette is." (1964. március 6.)

„Eljöttem hozzád, hogy kis szobád csendjét megoszsd Velem. Pihenjünk együtt, fülünk figyeljen a csöndességre, és merüljön el lelkünk a mi mennyei Atyánk szünet nélküli szeretetében!" (1964. április 25.)

„Lépj ki mértékeidből. Szereteted legyen forró, áhítattal teljes Irántam. Szeretettel szenvedj, és figyelj fokozottabb szeretettel az Én hangomra. Hogy az Én hangomat felfoghasd, légy csendes, mert finom hangomat csak a szeretetben elmerülő lélek tudja felfogni. Tartsd ébren az Utánam való vágyakozásodat a szeretet élő áldozata által. A szeretet tűz, melyet csak a szünet nélküli áldozatvállalás tarthat izzásban." (1962. április 17.)

**Szemünk egymásba nézzen
és tekintetünk összeforrjon!**

Erzsébet asszony: Ezekben a napokban a sátán a kevélység gondolatait igyekezett minden erejével lelkembe beszélni. Rettenetes küzdelem volt, sem éjjelem, sem

nappalom nem volt nyugodt miatta. S most az Úr Jézus egy csodálatos kegyelemmel erősített meg. Most nem jelenlétének érzetét árasztotta el bennem, hanem szemeknek átható tekintetével néz rám és kísér, és azt mondta: „Kislányom, csak nézz Rám! A mi szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon!” Ez a csodálatos és eddig még soha nem látott tekintet, mely lelket azóta kíséri, nagy győzelemre segített a gonosz borzalmas kísértései ellen. Az Úr újra így szólt: „Csak nézz Rám, s szemeim nézését el ne hagyd, mert ebben az újabb küzdelemben, mellyel a sátán hozzád akar férkőzni, az Én szemeim pillantása fogja a sátánt megvakítani. (...) Tekinteted forrjon csak össze az Enyémmel!” (1963. január 14.)

„Én bőséges ajándékkal várlak. Szívem megdobban jöttödre. (...) Éld bele magad ebbe a határtalan örömbé, és ne legyen számodra semmi sem fárasztó, amit az Én megváltó munkámért tenned kell. A szemünk egymásba nézzen! Vértől könnyes szemeimben meglátod Szívem sóvárgását a lelkek után. Gyűjts Velem, leánykám! Én oltottam szívedbe a vágyat a lelkek után. És még állandóan fokozom is, csak ragadj meg minden lehetőséget te is!” (1962. október 4.)

Erzsébet asszony: Szívem fájdalma oly nagy volt, amelyet még soha nem éreztem bűneim miatt. Az Úr pedig szemeknek átható tekintetét csak tovább pihentette rajtam. Kibírhatatlan fényesség ez! S Ő közben azt mondta: „A mi

szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon!”
Én így feleltem: „Én bűnös! Én igen nagy bűnös! És hogy még az én bűnös szemeim összeforrjanak isteni szemeid pillantásával, és nemcsak az én szemeim, hanem a Te óhajtásod szerint minden szem?!” Erre azt mondta az Úr Jézus, hogy aki Vele együtt jár és Vele együtt gyűjt, annak tekintete is összeforrjon az Övével. (1963. január 14.)

„Nézz a szemembe! Én megengedem, hogy szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon. Ne láss te már semmit! Olvass szemeimből, melyekben szeretetem sóvárgó óhaját könnyezve fordítom feléd. Engesztelj! Csak ez az, ami megvigasztal. Ó, Én rászorulok a ti vigaszotokra, Én, a szívetek után vágyakozó Istenember!” (1964. március 22.)

Erzsébet asszony: E napnak hajnalán, a hajnali virrasztás idején elmélkedésem közben ismét az Úr szemeinek átható tekintete jelent meg szemeim előtt. „A szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon!” Szívének óhajtásait, melyeket már régebben közölt, most nem szavaival, hanem szemeinek átható tekintetével kérte tőlem. Ó, ezek a szemek! Testi szemeim ki sem bírják tekintetét. Szemeimet szorosan lecsuktam, és remegve is alig bírtam rápillantani. Szemeinek nézése olyan, mint a villám, mely mindent megvilágít. Úgy hatotta át egész lényemet, hogy minden titkos bűnömet megvilágítva láttam és éreztem. Könnyeim özöne úgy elárasztott, hogy órákon keresztül csak szakadatlanul ömlöttek. A bűneim,

jaj, a bűneim! Nyögve sóhajtoztam. Közben szívem fájdalma oly nagy volt, amelyet még soha nem éreztem bűneim miatt. Ő szemeinek átható tekintetét csak tovább pihentette rajtam. Kibírhatatlan fényesség ez! S Ő közben azt mondta: „A mi szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon!” (1963. január 14.)

„Türelem, kitartás, szorgalom: ez az, ami megtart Mellettem, és másokat is ezáltal hozhatsz közelebb Hozzám. Az ernyedetlen szorgalom jutalma neked és mindazoknak, akik Velem fáradoztok, az, amit szem nem látott, fül nem hallott és emberi ész föl nem foghat. Ott a szemünk egymásba néz majd, és összedobban a szívünk.” (1964. április 6.)

„Én szemeim átható tekintetével nézlek. Ugye, érzed ezt? A mi szemünk egymásba néz és tekintetünk összeforr, s így átható tekintetem által látsz te is a lelkek mélyére. Isteni szemeim átható és mélyreható tekintete az, amely áthatja bensődet! Ez az Én isteni szeretetem ajándéka, melyet a szenvedések különböző formájában nyilvánítok ki. A fölajánlott szenvedések szünet nélküli elfogadása az, amely teljesen mártírrá tesz.” (1965. március 22.)

Erzsébet asszony: Az Úr megosztotta velem lelkének fájalmát. S amint az Ő óhajtásait elimádkoztam, ismét arra kért, hogy a mi szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon. „Kislányom, ez tesz téged látóvá, mely által Megváltód örök gondolatait látod.” (1964. június 24.)

Ajkunk együtt könyörödjön az örök Atyához irgalomért!

Erzsébet asszony: Amint a szentmiséről hazaindultam, az Úr a lelkembe súgta: „Veled megyek, és egész nap veled is maradok, s ajkunk együtt könyörödjön az Örök Atyához irgalomért.” Én mélységes imádattal szóltam: „Imádott Jézusom, ilyen kegyelmeket átélni, Veled és ajkaiddal együtt könyörögni az Örök Atyához!” Amint így hazafelé mentem, lelkemben az Ő imádásában elmélyedve, szívem a kegyelem hatása alatt annyira dobogni kezdett, hogy majd összeroskadtam, és csak arra tudtam gondolni: a mi ajkunk most együtt könyörög az Örök Atyához. Én, a kis semmi, a nyomorúságos porszem az Ő ajkaival együtt imádkozom! (1962. szeptember 28.)